

Aldozatos tisztviselők, AKIK SEGÍTENEK

Látogatás az anyatejgyűjtő állomáson

SOKAT IRTUNK már lapunkban a szegedi anyatejgyűjtő állomás munkájáról. Hogy miért, ennek is megvan a maga jó oka: büszkék vagyunk rá, hiszen Magyarország egyik legjobban működő állomása.

A szegedi édesanyjak saját gyermekük egészségéért gondolkodnak más gyermekekre is. Azokra, akik az éltető táplálék, — az anyatej nélkül elpusztulnának. A szegedi anyatejgyűjtő állomása két fertőzőkórház, a II-es Kórház és a klinikát látja el anyatejjel. Ezenkívül 10-12 városi csecsemő kap anyatejet.

Ez igen szép teljesítmény, ha figyelembe vesszük, hogy az állomásnak jelenleg hét kismamája van. A hét édesanya látja el a rászoruló csecsemőket anyatejjel. Közülük az egyik a város legtovábbi részéről jár be naponta kétszer. Nem ismer fáradtságot, esőben, rekkenő hőségben szorgalmasan jár az anyatejgyűjtőbe. Tudja, milyen nagy szükség van az anyatejre. Sok koraszülött, bérlhurutos, fejletlen csecsemő köszönheti neki életét. A mamák aggódnak a csecsemőket vezetőjének, Ulrich Magdának napi jelentéséről. Ha sok anyatejet kér a fertőzőkórház, akkor baj van, több a beteg csecsemő.

Jelenleg kevés kismama jár hozzájuk — mondja az állomás vezetője — általában 12-15 mamának van, de most "érthetetlen" okok miatt elmaradnak.

Nem is olyan érthetetlenek az okok. Az egyik kismama megmagyarázza. Neki is valóságos közelharcot kellett vívnia férjével és családjával, mert azok hallani sem akartak arról, hogy ő az anyatejgyűjtőbe járjon. De egy gyermekét félt édesanyja nem önző, nemcsak saját gyermekére gondolt, segíteni akar minden beteg csecsemőn, minden aggódó édesanyján.

MENNYI ÉHES, beteg kisgyermekszáj várja nap mint nap az életet jelentő táplálékot, — az anyatejet! Gondoljon valamennyi édesanya és férj arra, hogy az ő gyermeke is rászorulhat még más emberek segítségére, és milyen jó lesz, ha valaki segít. Mennyivel jobb érzés segíteni, mint segítséget várni. Ne idegenkedjenek a kismamák a segítőtől, mert érte nagy megbecsülés jár.

Az anyatejgyűjtő állomáson ragyogó a tisztaság. A kisma-

mák, az ápolók, a takarítók sebészi sterilítással dolgoznak. Ebben ebben áll az állomás érénye, mert addig, míg háztól-házig (házhöz jártak a betegek az anyatejért) szállították az anyatejet, nem tudták megfelelő sterilítást biztosítani. Ezért csak forralva fogyaszthatták a csecsemők a tejet. Forralás után az anyatej sokat veszít értékéből. Az állomás tisztá, tartalmaz tejet juttat a legkisebb betegek számára.

BECSULETES, lelkiismeretes munkát végez az állomás valamennyi dolgozója. Munkájukat könnyítik, ha a jelenlegi hűtőszekrényt egy elektromos hűtőszekrényre cserélnék ki. Csupán ennyi a kérésük. A sok beteg csecsemő pedig — akiknek életük függ az anyatejtől — több tejet kér.

(H-né)

Növekszik a földvásárlási kedv a megyében

Érdemes ma gazdálkodni. Ezt mutatják, hogy Csongrád megyében az idén már öt-ezer adásvételi szerződést kötöttek és legalább tízezer hold föld cserélt gazdát. Szeged környékén főleg a paprika- és a hagymaföldeket veszik. A jó földek földiárért 6-8 ezer forintot fizetnek. A paprika és vöröshagyma

termelésére is alkalmas réti agyagtalajokért, ha jó tápelemben vannak, 15-20 ezer forintot is megadnak.

Megnőtt a hagymaföldek hasznosítási ára is. Egy hold jó hagymaföldet 3-4 ezer forintért adnak bére, ennyit ért azelőtt meg is lehetett vásárolni a földet.

Tehetséges énekes és hangszeres növendékeket keres a Szegedi Zeneművészeti Szakiskola

A Szegedi Zeneművészeti Szakiskola az új tanévre tehetséges fiatalokat keres az ének-, valamint a fúvós- és gordon- (nagybőgő) tanszakra. A felvételi vizsgákat az utóbbi tanszakra szeptember 7-én, az elsőre pedig szeptember 5-én tartják meg. Sikeres felvételi vizsga esetén zenei előképzettség nélkül is felvételt nyerhetnek

tehetséges növendékek az említett tanszakra.

A zongora, hegedű, gordonka, zeneszerzés, ütő és hárfia tanszakra történő felvételhez a VII. zeneiskolai osztály elvégzése és sikeres felvételi vizsga szükséges.

A felvételekkel kapcsolatos minden kérdésre készségesen ad választ a zeneiskola igazgatója. (Szeged, Lenin körút 77., telefon 22-17.)

Bűn és bűnhődés...

Szombat délután feleségem kiadta a parancsot:

— Flam, délután légy szíves, vágd le a fehér tyúkot, holnap megesszük ebédre. A hétfő legálább egyszer lakjunk jól!

Az ősszel még hét darabból állt a tyúkállomány, de közben "róka" vetődhetett a kertjába, amely szinte észrevétlenül elfogyasztotta a létszámot... A kiadott parancsot dörmögve nyugtáztam, mert ez a "véres kötelesség" újabb negyedórát vett el vasárnapi horgászatom előkészületeiből, de jólnevelt alaptermészetem felülkerekedett bosszúságom, s mindössze ennyit jegyeztem meg:

— Jól van, fiacskám, de hol a tyúk? — Keresd meg! — hangzott a válasz, amely élességével és tömörségével minden újabb kibúvó lehetőségét kizárta...

Mit volt, mit tenem, vállamra vettem minden valamirevaló sporthorgász (és "madarász") nél-

külözhetetlen szerencsés számát, a nyeles merítőhálót és elindultam a parancs teljesítésére... A tyúk utáni nyomozás közben nem feledkeztem meg a halakról sem, és nejem látóköréből kikerülve a szomszéd telken gilisztaszárába mélyedtem... Újabb parancs riasztott fel e komoly lelki összpontosítást igénylő munkából.

— Lajos! Itt a tyúk!

Nosza, lecsaptam az ásót, lepkefogóként megmarkoltam a merítőhálót és hajrá! — a tyúk után! Negyedórás izgalmas hajszát követtem — amelyhez a kint tereferelő szomszédasszonyok s a harci lázban égő gyereksereg kórusa szolgáltatták a zenei aláfestést — a szomszéd kertésze tövében hatalmas robinszónád árán végre megfogtam a tyúkot!...

Diadalmenet a konyhába, majd négy éves kislíam asszisztálása mellett a nagy-késsel szerencsésen elvágtam a tyúk nyak-

át. Olyan szerencsésen, hogy a tyúk fejét elgurult, s balkezem mutatóujja lökött úgy, ahogy a tyúk fejének kellett volna a nyakbőrön lógnia... Újabb "fortissimó" a kiserőze nében. Nejem elajult, kislíam pedig ártatlan pofikával megkérdezi:

— Apuka, a másik újját mikor tetszik elvágni?

Elsősegély nekem is, a tyúknak is (utóbbinak forróvízzel) végül baloklóm helyén pólyagombolyaggal, felszabadult szívvel és félkézzel folytathatom a gilisztaszédést...

A többi már nem is érdekes — bár a kisebbik fiamnak szánt máját a kisebbik kismacska ette meg — a tyúkkal minden tekintetben meg voltunk elégedve. Az ebéd utáni sziesztaiban éppen megdicsőült ebédárnyunk erőnyeit magasztaltuk, amikor kopogtak... A szomszédasszony lépett be, ér kérelmetlenül vádat emelt ellenem

Nagy felelősséget vállal az a szülő, aki nem él az oltási lehetőséggel

A múlt heti nagy melegek oltást? A szülők kivétel nélkül megelégedéssel nyilatkoztak.

Még két napig oltunk valamennyi oltóhelyen. Azok a szülők, akik ez ideig még nem vitték el gyermeküket oltásra, igyekezzenek a rövid időt kihasználni, mert nagy felelősséget vállal magára az a szülő, aki nem él az oltási lehetőséggel.

Az oltásokat tehát augusztus 28-án és 29-én, a hirdetményben megjelölt összes oltóhelyeken végzik. Augusztus 30-án és 31-én, a pótolások idején csak a Párizsi körút 41. szám alatt, az egészségvédelmi tanácsadóban oltunk.

Az 1951. január 1. és 1954. december 31., valamint 1957. január 1. és február 28. között született gyermekek második védőoltásait szeptember 19-25-ig lesznek. A második oltás is tovább fokozza a védettséget. Eppen ezért minden szülő oltassa be másodszorra is gyermekét.

Dr. Vetrő János, a Közegészségügyi és Járványügyi Állomás igazgatója.

Üzérkedett — letartóztatták

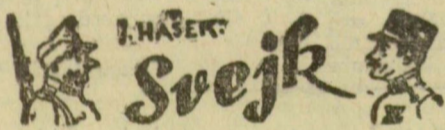
Háromszor büntették már üzérkedés miatt Szlanka Agostonné Szeged, Földműves utca 22 szám alatti lakost, aki ennek ellenére továbbra is iparendély nélkül vásárolt különféle árukat a kisvasúti megállónál, a nagyalomás mögött, Törtőjason vidáman kutyogva-kotolva leltük meg az udvar egyik zugában. Megvolt a "corpus delicti", a vád bizonyított nyert.

A fellebbezései és békéltetési tárgyalás ugyan eredményre vezetett, mert: egy kövér tyúk = két sovány kotló alapon megmenekültem a törvény sújtó keze elől, de — erkölcsileg megsemmisültem: Tyúktolvaj lettem, s ez a bűnyeg most is ott ég a homlokomon...

Üzérkedés miatt Szlanka Agostonné Szeged, Földműves utca 22 szám alatti lakost, aki ennek ellenére továbbra is iparendély nélkül vásárolt különféle árukat a kisvasúti megállónál, a nagyalomás mögött, Törtőjason vidáman kutyogva-kotolva leltük meg az udvar egyik zugában. Megvolt a "corpus delicti", a vád bizonyított nyert. A fellebbezései és békéltetési tárgyalás ugyan eredményre vezetett, mert: egy kövér tyúk = két sovány kotló alapon megmenekültem a törvény sújtó keze elől, de — erkölcsileg megsemmisültem: Tyúktolvaj lettem, s ez a bűnyeg most is ott ég a homlokomon...

Olykor östermelő társakkal is szövetkezett és tehergép-

— A „SZEP SZEGEDERT”-mozgalom bizottsága tegnap, kedden délután alakult meg a Hazafias Népröntő keretében. A „Szep Szegedert”-mozgalom célja — nevének megfelelően — hogy a város tisztaságára, műemlékeinek, tereinek gondozására ügyeljen. A mozgalom feladatának tartja azt is, hogy Szeged szépítéséhez javaslatokat tegyen, összegyűjtse és továbbítsa a dolgozó emberek ilyenirányú észrevételeit. A város további szépítését társadalmi munkával is elősegítik.

I. HÁZKÖR
Svejk

(152)

Svejk ismét egyedül maradt. Kisvártatva újra megszólalt a telefon. Svejknek nagy nehezen sikerült megértetnie magát:

— Vanek? — az elment az ezredirodára. Hogy ki beszél? A tizenegyes menetszázad ordonánca. A tizenkettes menetszázad ordonánca? Szervusz kolléga. Hogy mi a nevem? Svejk. Es a tied? Braun. Nincs véletlenül egy Braun nevű rokonod Karlinban, a rakparton, egy kalapos? Szóval nincs, nem is ismered... En sem ismerem, csak egyszer arra mentem villamoson és szembetűnt nekem a cégtáblája. Hogy mi újság? En nem tudok semmit. Hogy mikor indulunk? En még senkihez se beszéltem az indulásról. Hová kéne menjünk?

— Te dilis, hát a menetszáddal a fronra. — Arról még nem hallottam. — Szép kis ordonánc vagy. Nem tudod, hogy a lajtnantod...

— Nekem oberlajtnantom van... — Az mindegy, szóval, hogy az oberlajtnantod elment-e a besprechungra az óberszethez?

— De, az óberszt meghívta őket. — Na látod, a miénk is oda ment, és a tizenharmadik század parancsnoka is; éppen most beszéltem telefonon az ordonáncukkal. Nem tetszik nekem ez a nagy sietség. Hát arról tudsz valamit, hogy a zenészek pakolnak?

— En semmiről nem tudok semmit. — Ne tettezd magadat marhána. Tudod, hogy a rechnungsfeldvébletek már vagonvizit is kapott? Mennyi nálatok a mansaft létszáma?

— Nem tudom. — Mi az, tőkfej, attól félsz, hogy felfallak?

— (Hallani, hogy a drót túlsó végén beszélő odaszól valakinek: »Fogd csak a másik kagylót, Franta, ha látni akard, hogy milyen hülye ordonánca van a tizenegyedik századnak!«)

— Hallo, alszol, vagy mi van ott? Hát akkor

felel, ha egy kollégád kérdez. Szóval te még nem tudsz semmit? Ne tagadd. Nem szolt semmit a rechnungsfeldvébletek, hogy konzervet fogtok faszolni? Hogy ilyen dolgokról nem beszéltél vele? Te hülyönc, te. Hogy neked ahhoz semmi közöd? — (A drót túlsó végéről nevével hallatszák.) — Jó nagy marha lehetsz te is, ahogy megtudsz valamit, azonnal telefonálj nekünk a tizenkettes menetszázadba, te kis aranyos hülye. Hová valósi vagy?

— Prágai. — Akkor okosabb is lehetnél... Es még valamit: Mikor ment be a rechnungsfeldvébletek az irodára?

— Egypár perccel ezelőtt hívták. — Nahát, és mostanáig ezt nem tudad megmondani? A miénk is az előbb ment el, itt készűl valami. Nem beszélél a trénnel?

— Nem beszéltem. — Jézus Krisztus, és te még azt mondod, hogy prágai vagy. Te semmivel se törödsz. Hol csavarogsz egész nap?

— En csak egy órával ezelőtt jöttem meg a hadosztálybírószágról. — Hát az egész más káposzta, pajtás. Akkor még máma elmegyek hozzád beszélgetni. Most kétszer csöngesd le a telefont.

Svejk éppen pipára akart gyújtani, amikor a telefon ismét megszólalt. »Bűjjatok a fenekembe a telefonotokkal — mondta magában Svejk — azt hiszitek, kedvem van diskurálni veletek?»

A telefon kérelmetlenül tovább zörgött, úgyhogy Svejknek végül elfogyott a türelme, fogta a kagylót és beleordított:

— Halló, ki beszél? Itt Svejk, a tizenegyedik század ordonánca.

A válaszból Svejk felismerte Lukás főhadnagy hangját:

— Mit csinálnak ott maguk? Hol van Vanek, azonnal küldje Vanek a telefonhoz!

— Oberlajtnant urnak alázatosan jelentem, az előbb csegett a telefon...

— Ide hallgasson, Svejk, nem érek rá magával szórakozni. A katonai telefonbeszélgetés, érte, az nem olyan, mint civilben, amikor órák hosszat telefonálgatunk, hogy meghívjunk valakit ebédre. A telefonbeszélgetés legyen vilá-

gos és rövid. Telefonban elmarad még az »oberlajtnant urnak alázatosan jelentem« is. Na tchát, azt kérdelem magától, Svejk, kéznél van az a Vanek? Azonnal jöjjen a telefonhoz.

— Nincsen kéznél, oberlajtnant urnak jelentem alázatosan, az előbb az irodáról szoltak neki, hogy hívatják, még egy negyed óra se lehet, hogy elhívták innét az ezredirodára.

— Na, majd ha megjövök, Svejk, elintézem én magát. Nem tud tömören beszélni? Nahát, jól figyeljen, hogy mi mondok. Tiszán hallja, nehogy aztán később azzal mentegedőzzön, hogy zörgött a telefon. Abban a pillanatban, ahogy visszaakasztotta a kagylót...

Szünet. Újabb csevegés. Svejk felveszi a kagylót és a szitkok áradata zúdul rá:

— Maga állat, maga bitang, maga lator. Mit csinál maga, mért szakítja meg a beszélgetést?

— Kérem, oberlajtnant ur, azt tetszett mondani, hogy akasszam fel a kagylót.

— Svejk, én egy óra múlva otthon vagyok, és akkor lesz nemulass... Na, szóval maga azonnal fogja magát, bemegy a barakkba és megkeresi az egyik cugszfűrert, mondjuk Fuschot, megmondja neki, azonnal vegyen tíz embert és menjen velük a raktárba konzervet faszolni. Ismétlje meg, mit kell csinálnia?

— Elmegy tíz emberrel a raktárba konzervet faszolni a századnak.

— Végre, hogy egyszer nem hülyéskedik. En közben telefonálók Vaneknek az ezredirodára, hogy ő is menjen a raktárba és vegye át a konzerveket. Ha közben visszaérne a barakkba, hagyjon ott mindent és fusson laufsritban (futólépésben) a raktárba. Most pedig akassza vissza a kagylót.

Svejk jó ideig hiába kereste nemcsak Fuchs cugszfűrert, hanem a többi sarzsit is. A konyhán voltak, rágták a húst a csontokról és azzal szórakoztak, hogy a kikötött Balount nézték, aki ugyan szilárdan állt a talpán, egészen a földig leeresztve, mert megkönyörültek rajta, de azért jóltétebb érdekes látványt nyújtott. Az egyik szakács odavitte neki egy húsos bardsontot, bedugta a szájába, és a nagyszakállú óriás, a kikötött Baloun, akinek nem állott módjában, hogy a kezével manipuláljon, óvatosan tologatta a szájában a csontot, a fo-

gai és az inye segítségével egyensúlyozta, s közben olyan arckifejezéssel rácsálta a húst, mint egy erdei rém.

— Kicsoda maguk közül a Fuchs cugszfűr? — kérdezte Svejk, amikor végül rájuk akadt. Fuchs szakaszvezető méltóságán alulnak érezte a választ, amikor látta, hogy egy közönséges baka kérdézősködik utána.

— Hé — mondta Svejk — hányszor kérdezem még? — Melyik a Fuchs cugszfűr?

Fuchs szakaszvezető előlépett és méltóságteljes tartásban minden elképzelhető módon elképzelt káromkodni, hogy ő nem cugszfűr, ő cugszfűr, és nem lehet azt mondani: »Hol a cugszfűr?« hanem csak így: »Alázatosan jelentem, hol van a cugszfűr?« Ha az ő szakaszában valaki nem úgy mondja, hogy »Ich melde gehorsam«, mindjárt kap egyet a pofájába.

— Lassam a testtel — mondta Svejk higgadtan — azonnal fogja magát, megy a barakkba, ott összeszed tíz embert, és aztán laufsritban velük együtt a raktárba konzervet fognak faszolni.

Fuchs szakaszvezető annyira meg volt lepve, hogy csak ezt a szót tudta kipréselni magából: — Micsoda?

— Semmi »micsoda« — felelte Svejk — én a tizenegyes menetszázad ordonánca vagyok és éppen az előbb beszéltem telefonon Lukás oberlajtnant urral. És az oberlajtnant ur azt mondta: »Laufsrit tíz emberrel a raktárba«.

Ha nem megy, Fuchs cugszfűr ur, én azonnal megyek vissza a telefonhoz. Az oberlajtnant ur határozottan azt kívánja, hogy maga menjen. Erre már is a szót vesztettem. »A telefonbeszélgetés — mondja Lukás főhadnagy ur — legyen rövid és világos. Ha azt mondják: a Fuchs cugszfűr megy, akkor ő megy.

Az ilyen parancs, az nem olyan felesleges, mint amikor telefonon meghívunk valakit ebédre. A katonaságnál, pláne háborúban, minden késés büncselekmény. Ha az a Fuchs cugszfűr nem indul el azonnal, mihelyst szól neki, akkor rögtön telefonáljon nekem, és én majd elintézem őt. A Fuchs cugszfűr el lesz törölve a föld színéről.« Bardótom, maga még nem ismeri az oberlajtnant urat,

(Folytatjuk)